

תת"ע 762/09/22 - מדינת ישראל נגד ליאור בסטקר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 762-09-22 מדינת ישראל נ' בסטקר

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ליאור בסטקר

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 22.9.21 נערכה כנגד מר ליאור בסטקר (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30155133504 (להלן: "**הדו"ח**") בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום וזימון למועד הדיון שנקבע ליום 26.10.22 נשלח לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט.
3. ביום 26.10.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 2,000 ש"ח (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 9.11.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען שלא קיבל את הזימון לדיון וכי ניתן לראות שאישור המסירה נעדר חתימה.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת לקיומה של חזקת מסירה שכן הזימון לדיון נשלח לכתובת אותה ציין המבקש אך חזר בציון "לא נדרש" ביום 13.7.22. במצב דברים זה, ובהתחשב בכך שהמבקש לא צירף בדל ראיה לפיה אי קבלת דבר הדואר לא היה תלוי בו, המשיבה סבורה שאין למבקש להלין אלא על עצמו.
7. עוד טוענת המשיבה שדחיית הבקשה לא תוביל לעיוות דין ומפנה לכך שמדובר בדו"ח מפורט ולדברי הנהג (המבקש) המהווים לשיטתה ראשית הודאה. עוד מציינת המשיבה שהעונש שהושת על המבקש מצוי במתחם הענישה.

ג. דיון והכרעה:

עמוד 1

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. אם כן, בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליא").

10. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שחזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 אינה מחייבת מסירה אישית כי אם חלוף חמישה עשר ימים מיום שליחת הדואר הרשום.

11. בענייננו, עיון באישור המסירה ובפלט ממערכת הדיון המשטרית (כפי שצורפו לתגובת המשיבה) מלמד כי הזימון לדיון נשלח בדואר רשום לכתובת שצוינה על ידי המבקש עוד ביום 15.6.22. לפיכך, ומשחלפו חמישה עשר ימים ממועד שליחת דבר הדואר, מתקיימת חזקת מסירה. זאת, אף אם בסופו של יום דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש (וממילא חתימתו אינה מופיעה על אישור המסירה). לפיכך, נראה כי לא עלה בידי המבקש להצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

12. משלא נמצאה סיבה מוצדקת כאמור, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהמבקש כלל לא העלה טענה בדבר עיוות דין ואף לא כפר בביצוע העבירה ולא פירט את טענות ההגנה שלו (ראו **הלכת איטליא** - הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש"), הן בהתחשב בדברי הנהג (המבקש) כפי שהם עולים מהדו"ח: "תוותר לי אני בד"כ שם לב" - דברים המהווים ראשית הודאה והן בהתחשב בגובה הקנס שהושת על המבקש.

13. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.